

АДУ/ADU

РЕПУБЛИКА СРПСКА | REPUBLIKA SRPSKA
АГЕНЦИЈА ЗА ДРЖАВНУ УПРАВУ | AGENCIJA ZA DRŽAVNU UPRAVU

У вези са изнијетим наводима из извјештаја о напретку реформе јавне управе у Босни и Херцеговини, који је у оквиру пројекта „Бржим промјенама до боље јавне управе у БиХ“ урадио Центар за хуману политику уз подршку Центра цивилних иницијатива и презентовао у Бањој Луци 23.01.2008. године, Агенција за државну управу Републике Српске издаје слиједеће

С А О П Ш Т Е Њ Е

1. Непримјерено је генерализовати резултате у провођењу реформе јавне управе у Босни и Херцеговини како је то према објављеним информацијама из средстава јавног информисања презентовао Центар за хуману политику са сједиштем у Добоју из слиједећих разлога:

а) занемарује се намјерно или случајно да у Босни и Херцеговини по Дејтонском уставу функционишу четири потпуно независна административна система, од чега мора полазити свако истраживање владиних или невладиних организација ради објективности у информисању јавности и избјегавања могућих манипулација јавности. Илустрације ради, крајем новембра прошле године Центар за промоцију цивилних друштава саопштио је резултате свог истраживања о пропорционалној заступљености конститутивних народа у јавној администрацији. Ово истичемо као позитиван примјер, али не због тога што су та истраживања показала да је то стање боље у Републици Српској него у Федерацији Босне и Херцеговине, већ управо због исправног приступа у истраживању у сва четири административна система.

б) констатације из наведене презентације да је јавна управа у Босни и Херцеговини **„најнеефикаснија, најскупља, и најмногобројнија**

АДУ/ADU

РЕПУБЛИКА СРПСКА | REPUBLIKA SRPSKA
АГЕНЦИЈА ЗА ДРЖАВНУ УПРАВУ | AGENCIJA ZA DRŽAVNU UPRAVU

администрација у региону“ можда и може стајати за Босну и Херцеговину, али не може се односити на државну управу Републике Српске, с обзиром на бројне чињенице које упућују на закључак да је државна управа Републике Српске бољи дио државне управе Босне и Херцеговине о чему ћемо само илустрације ради изнијети неке:

- Влада Републике Српске је у сарадњи са ДФИД (Одјељење за међународни развој из Уједињеног краљевства) одлучила крајем 1998. године да реформише ентитетску јавну управу због чега је усвојила посебан Програм и Стратегију, а чију имплементацију је отпочела у 2000. години и исту ревидирала у 2003. години. Нетачни су и подаци из наведеног извјештаја да се у реформу јавне управе Босне и Херцеговине приступило 2006. године, с обзиром да су представници сва три нивоа власти 28. марта 2003. године у Бриселу потписали документ „Јавна управа – наш програм“ у којем уз пет датих обећања стоји и обавеза „уважавања достигнутог у реформи државне управе Републике Српске“.
- Издвајања за јавну потрошњу у Републици Српској по глави становника су мања за 35% у односу на издвајања за јавну потрошњу у Федерацији Босне и Херцеговине.
- Државна управа Републике Српске је рационалније организована у односу на Федерацију Босне и Херцеговине, не само због повољнијег уставног оквира, већ и због тога што је рационализација управе Републике Српске једна од четири компоненте из наведеног Програма и Стратегије.

в) Дата оцјена из наведеног извјештаја **„да су резултати проведене анкете о запошљавању у институцијама јавне управе показали да 72% грађана сматра да запошљавање у њима није поштено“** сама за себе не представља и доказ да је запошљавање државних службеника у основи незаконито. Ово из разлога што је и реформа државне управе Републике Српске, управо због избјегавања субјективизма у запошљавању, законским и подзаконским актима установила инструменте за сужавање таквог понашања на начин да се:

АДУ/ADU

РЕПУБЛИКА СРПСКА | REPUBLIKA SRPSKA
АГЕНЦИЈА ЗА ДРЖАВНУ УПРАВУ | AGENCIJA ZA DRŽAVNU UPRAVU

- свако слободно – непопуњено радно мјесто мора попуњавати путем јавних конкурса који се објављују у средствима јавног информисања доступним свим грађанима Босне и Херцеговине, што се у пракси досљедно поштује, а познато је да је ранија законска регулатива ово питање широко постављала, тако да је у напуштеној пракси споразумно преузимање радника био и основни начин запошљавања;
- реформским законом уведене су конкурсне комисије, које у складу са јединственим правилима и процедурама разматрају пристигле пријаве, обављају разговор са пријављеним кандидатима, утврђују листу успјешних кандидата и дају приједлог старјешинама органа управе за запошљавање, уз обавезу да се мора узети први са листе по успјешности, што и те како мијења ранију праксу према којој је све ово што данас раде конкурсне комисије било у рукама старјешина органа управе;
- ради даљег сужавања субјективизма у запошљавању, у предстојећим измјенама реформског закона ова Агенција ће се залагати да се промијени однос у саставу конкурсних комисија у корист независних чланова са листе Агенције.

Илустрације ради, у прошлој години ова Агенција је на захтјев Владе Републике Српске и републичких органа управе расписала 85 јавних конкурса за 345 радних мјеста на које се пријавило 2090 кандидата, што значи у просјеку на једно радно мјесто пријавило се шест кандидата. Законитост у запошљавању је у надлежности управне инспекције кроз вршење управног надзора и надлежних судова кроз вођење управног спора.

2. У последњем извјештају о напретку у испуњавању услова из Студије изводљивости за улазак Босне и Херцеговине у Европску унију констатовано је да је „у **реформи јавне управе постигнут значајан напредак**“, па се поставља питање којим се то параметрима мјери напредак у овој области или доказује постигнути резултат. Очито је на овом примјеру да се параметри владиних организација разликују од критерија невладиних организација.
3. Због истинитости информисања јавности, иако то није у директној вези са предметним извјештајем, треба рећи и то да у имплементацији Стратегије за реформу јавне управе Босне и Херцеговине и Акционог плана 1, на који се позива у свом истраживању Центар за хуману политику, **не треба да поново**

АДУ/ADU

РЕПУБЛИКА СРПСКА | REPUBLIKA SRPSKA
АГЕНЦИЈА ЗА ДРЖАВНУ УПРАВУ | AGENCIJA ZA DRŽAVNU UPRAVU

пронађемо јавну управу, већ да пронађемо сами себе прилагођавањем постојеће јавне управе систему Европског права.

Под наведеним усклађивањем подразумејева се стално усклађивање националног законодавства са системом правних инструмената Европске уније како би се формирао правни амбијент који Европа схвата и разумије. Европска унија је заједница различитих народа и система, па и система јавне управе, због чега има и флексибилнији став у испуњавању услова из Студије изводљивости, односно Споразума о стабилизацији и придруживању, а који се односи на реформу јавне управе.

Систем европског права не садржи увијек обавезу прилагођавања унутрашњег управног права Европском праву, али тражи поштовање стандарда одређених међународних уговора (нпр. Копенхагенски критериј).

Бања Лука, 24.01.2008. године

Драгомир Кутлија

директор АДУ РС